

РЕШЕНИЕ

№ 6895

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 03.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11963** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Билкова борса“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220320005252-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1330 / 26. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Претендира разноските по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220320005252-020-001 от 01. 09. 2020 г., изменена със ЗВР № Р-22220320005252-020-002 /18. 12. 2020 г. издадени от

Ката М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ - оправомощена със Заповед № РД-01-128 / 18. 02. 2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Билкова борса“ ЕООД, за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01. 11. 2019 г. – 30. 06. 2020 г. Ревизията е следвало да завърши до 24. 02. 2021 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22220320005252-092-001 / 22. 03. 2021 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22220320005252-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на 08. 06. 2021 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-06-5013 / 23. 06. 2021 г., пусната чрез пощенски оператор на 22. 06. 2021 г., е оспорен РА по административен ред.

С решение № 1330 / 26. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, оспорения РА е потвърден. Решението е връчено на 12. 10. 2021 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № 53-04-868 / 25. 10. 2021 г., издадения РА е оспорен и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен № Р-22220320005252-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП С., потвърден с Решение № 1330 / 26. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, на жалбоподателя „Билкова борса“ ЕООД, [населено място], са определени задължения по ЗДДС общо в размер на 296 485,53 лв., вследствие отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 278 977,10 лв. по фактури, издадени от „Ренбо“ ЕООД и от „НВ Ексклузив“ ЕООД; начислен ДДС по непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ в размер на 9 509,08 лв. и начислен ДДС по непризнат износ в размер на 7 999,35 лв., както и са определени лихви за забава в размер на 37 619,08 лв.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

1. По отношение на осъществения износ:

В хода на ревизията е установено, че за месец ноември 2019 г. жалбоподателят е декларирал доставки по глава трета от ЗДДС „Облагаеми доставки с нулева ставка на данъка“, чл. 28 „Доставка на стоки, изпращани или превозвани извън територията на Европейския съюз“. В дневника за продажби на дружеството за периода е включена фактура №10...04 от 14.11.2019 г. на стойност 24 600,03 евро (47 996,07 лв.), с предмет на доставка – износ за М. на сушен плод от синя хвойна – 10 500 кг. и получател ЕКОХЕРБ ДООЕЛ.

От страна на ревизиращия екип е посочено, че при справка в информационните

системи на Агенция „Митници“ не е установено деклариран износ от страна на жалбоподателя. Посочено е също така, че с опис вх. №74-00-139#1 от 26.02.2021 г. счетоводителят на дружеството е заявил, че същото не е извършвало внос, износ и ВОД.

При така установеното на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, в хода на ревизията е начислен ДДС в размер на 7 999,35 лв. за месец ноември 2019 г.

Съдът намира тези изводи за неправилни и незаконосъобразни.

По делото е изслушано и прието, неоспорено от страните, заключение по съдебно – счетоводна експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и в съответствие с останалия събран по делото доказателствен материал.

Видно от заключението на вещото лице, в счетоводството на жалбоподател се намира освен процесната фактура също така фитосанитарен сертификат за проверени 300 пакета по 35 кг или 10 500 кг сушен плод от синя хвойна, като е налице и сертификат за движение от 14. 11. 2019 г. с митническа заверка от същата дата на Митническо бюро Р.. Наличен е и ЧМР от 14. 11. 2019 г., в който са посочени изпращача, получателя, товарен и разтоварен пункт, както и превозвача и превозното средство. Налице са също така доказателства за извършено авансово плащане на фактурата извършено на 16. 10. 2019 г. по банковата сметка на дружеството.

При това положение, неоснователно е прието, че не са налице доказателства за извършения износ, тъй като са представени всички документи изискуеми съгласно чл. 21, ал. 1 от ППЗДДС.

Въпреки твърденията на данъчната администрация, че няма деклариран износ пред Агенция „Митници“ такива доказателства са представени и с оглед данните, че стоката е изнесена, безспорно е налице осъществен износ, поради което и на основание чл. 28 от ЗДДС, правилно тази сделка е отчетена с нулева ставка.

Предвид изложеното, жалбата е основателна в тази си част.

2. По отношение на осъществения ВОД:

В хода на ревизията е установено, че за периодите ноември 2019 г. и януари 2020 г. жалбоподателят е включил в дневниците си за продажби фактура №10...011 от 29.11.2019 г., с данъчна основа в размер на 50 960,13 лв., фактура №10...033 от 28.01.2020 г., с данъчна основа 6 094,37 лв. и фактура №10...030 от 16.01.2020 г., с данъчна основа минус 7 964,49 лв.

Фактурите са с предмет – продажба билки /малина лист/, получател Ф. Г., VIN DE129307984, Германия.

Посочено е, че от жалбоподателя не са представени документи, изискуеми по силата на чл. 45, ал. 1 от ППЗДДС във връзка с чл. 53, ал. 2 от ЗДДС, както и че с опис вх. №74-00-139#1 от 26.02.2021 г. счетоводителят на дружеството е заявил, че същото не е извършвало внос, износ и ВОД.

От страна на ревизиращия екип е направена корекция в режима на доставките, като от облагаеми с нулева данъчна ставка, същите са квалифицирани като облагаеми със ставка 20%, като на основание чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, данъкът е приет за включен в продажната цена.

Предвид изложеното и на основание чл. 86, ал. 1, във връзка с чл. 82, ал. 2 и чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, е начислен допълнително ДДС в размер на 9 509,08 лв. във връзка с декларираните ВОД на стоки към „Ф.“ Г. за данъчни периоди месец ноември 2019 г. и месец януари 2020 г., както следва: по фактура №10...011 от 29.11.2019 г. - начислен

ДДС в размер на 8 493,95 лв. и по фактура №10...033 от 28.01.2020 г. – начислен ДДС в размер на 1 015,73 лв.

От страна на дружеството не са изложени конкретни съображения във връзка с оспорването на РА в тази му част, включително и в представените писмени бележки.

Видно от заключението на вещото лице, фактурите са придружени от ЧМР от съответните дати, като фактурата от 29. 11. 2019 г. е придружена и от стокова разписка, като освен това е налично и VIES потвърждение на номера по ДДС на клиента, както и данни за плащането по фактурите.

Съдът въпреки така представените документи и заключението на вещото лице, намира жалбата за неоснователна в тази си част.

В случая не са представени всички изискуеми документи по чл. 45 от ППЗДДС, за да се признае осъществения ВОД. Липсват доказателства за получаването на стоката от получателя, като освен това в ЧМР от 29. 11. 2019 г. като получател е посочен Krauter Min, а лицето по фактурата - Bulgarfrukt – Fruchthandels.

Освен това в процесните фактури се сочи, като забележка, че са по договор от 16. 10. 2019 г. за покупко-продажба със ЗП (земеделски производител?) Р. Х. BG7806057601, БУЛСТАТ[ЕИК], [населено място], но такъв договор не е представен от жалбоподателя, за да се преценят клаузите му. В същото време, в нарочна декларация (стр. 183) управителят на дружеството изрично е декларирал, че няма подписани договори относно получени и извършени доставки през ревизирия период.

Предвид изложеното съдът намира жалбата за неоснователна в тази си част.

3. По отношение непризнат данъчен кредит по доставки от „Ренбо“ ЕООД.

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 103 218,50 лв. за периодите февруари, март, април, май и юни 2020 г. по фактури, издадени от „Ренбо“ ЕООД, с предмет на доставки плодове и билки - шипка, лайка, трънка, трицветна теменуга, глог цвят, левурда, делянка, салвия, гръмотрън и др.

В хода на ревизията доставчика не е открит на декларирания от него адрес, видно от Протокол за извършена насрещна проверка изх. №П-16001620199326-141-001 / 15. 01. 2021 г., поради което документи са изискани от жалбоподателя, като са представени копие от фактурите с фискални бонове, товарителници и пътни листове.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно облагаема доставка, тъй като няма данни за действително доставени стоки.

Съдът намира тези изводи за правилни и законосъобразни.

Видно е, че освен горепосочените документи, не са представени никакви данни за преддоговорни отношения и представянето на оферти, както и не е налице договор за уреждане на търговските взаимоотношения между двете дружества. Действителност, в случая наличието на писмен договор не е условие за действителност, но няма представени никакви доказателства, как и на какво основание се е стигнало до търговските взаимоотношения между двете дружества, при положение че се касае за значително количество разнообразни стоки.

По делото е изслушано и прието, неоспорено от страните, заключение по съдебно – счетоводна експертиза (основно и допълнително), според което издадените фактури са платени в брой, отразени са в счетоводството на жалбоподателя и същите имат необходимите реквизити. Налице са и последващи доставки със същите по вид стоки.

Съдът въпреки така представеното заключение, намира, че същото не доказва реално осъществени облагаеми доставки.

Както беше посочено, дружеството доставчик няма никакви наети лица, поради което не става ясно кой е доставил фактурираните стоки. Видно от заключението на вещото лице, за процесните периоди, няма данни за подаване на декларации за задължения на осигурител и няма данни за изплащане на възнаграждения по граждански договори.

Действително доставката на стока, не е като извършването на услуга, където не може без човешкия елемент, но в случая се касае за извънредно големи количества билки, които преди да бъдат продадени следва да бъдат налични при доставчика.

По делото няма никакви доказателства, че самият доставчик е разполагал със стоката по един или друг начин (набрана, произведена или закупена), за да може впоследствие тази стока да се продаде на жалбоподателя. Видно е също така, че такова сериозно количество стока следва да бъде съхранявано някъде, което освен със складове, за които също няма данни, следва да е налице и персонал, които да се грижи за тях, за да не се развали или най-малкото за тяхното опазване.

В същото време, видно от заключението на вещото лице в описателната част, където подробно са описани всички фактури и съпътстващите ги документи се касае за значително количество билки, които при положение, че се твърди, че доставките са извършени лично от управителя на дружеството жалбоподател, доколкото неговото име е посочено в пътните листове и предвид липсата на персонал при доставчик, означава че същият сам следва да натовари стоката

Видно е, че са посочени количества от вида на 2700 кг. – 3000 кг. шипки, 1700-2000 кг. лайка; глог цвят 3350 кг. (отделно стои въпроса възможно ли е такова количество цвят да се побере в 134 чувала, както е посочено – стр. 434 предвид лекотата на цвета), пелин 3920 кг., жълт кантарион 3590 кг., мащерка 3680 кг. и др.

В тази връзка следва да се отбележи, че в някои от приложените от вещото лице към експертизата пътни листове са посочени по 2 или три курса в рамките на едни ден, което физически едва ли е възможно за едно лице (навсякъде е само управителя Б.), който както беше посочено по-горе следва да извърши и товаро-разтоварните работи на няколко тона билки. Такива са пътен лист от 20. 05. 2020 г., от 31. 05. 2020 г. и др.

От друга страна, видно от самото заключение на вещото лице, където са посочени товарителниците, макар крайната дестинация да е [населено място], където жалбоподателят има производствена база, местата на натоварване са много различни: - [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място], [населено място] и [населено място]. При положение, че принципно няма никакви данни за нает персонал в доставчика, както и за собствени или наети помещения, представляващи складови или производствени бази, от които жалбоподателят да купува продукцията, поддържането на толкова много пунктове е практически невъзможно. В случая дори и дружеството жалбоподател да е изкупувало готова продукция, това очевидно не е ставало от посочения доставчик, а е възможно това да е ставало от земеделски производители или от физически лица занимаващи се с бране на билки, които обаче е нямало начин да издадат фактури за продажбата.

В тази връзка следва да се отбележи, че наличието на складова база и персонал при доставчика е особено наложително, тъй като фактурите и съответно доставките започват от месец февруари до месец юни, като за по-голямата част (може би единствено юни месец) е общоизвестно (без съда да се нуждае от специални знания), че билки не растат или дори да е започнало развитието им е рано за тяхното цъфтене и бране. Това предполага, че тези билки са поне от предходната година, което

предполага тяхното съхранение при подходящи условия и персонал, който полага грижи за съхранение и опазване.

Предвид изложеното, съдът намира че жалбата е изцяло неоснователна.

4. По отношение непризнат данъчен кредит по доставки от „НВ Ексклузив“ ЕООД.

С оспорения РА, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 175 758,60 лв. за периодите ноември и декември 2019 г., януари, февруари, март и април 2020 г. по фактури, издадени от „НВ Ексклузив“ ЕООД, с предмет на доставки плодове и билки - шипка, бабини зъби, глог, коприва, бръшлян, пелин, малина и др.

В хода на ревизията доставчика не е открит на декларирания от него адрес, видно от Протокол за извършена насрещна проверка изх. № П-22220161262-141-001/11.03.2021 г., поради което документи са изисквани от жалбоподателя, като са представени копие от фактурите с фискални бонове, товарителници и пътни листове.

От страна на ревизиращия екип и от страна на решаващия орган, е прието, че независимо от така представените доказателства, не е налице реална, респективно облагаема доставка, тъй като няма данни за действително доставени стоки.

Съдът намира тези изводи за правилни и законосъобразни.

Както беше посочено и по отношение на другия доставчик – „Ренбо“ ЕООД, освен фактурите с фискални бонове, товарителниците и пътни листове, не са представени никакви документи за наличието на преддоговорни или договорни отношения, регулиращи едно такова значително количество стока, каквато се твърди че е доставена.

Съгласно заключението на вещото лице по приетат съдебно – счетоводна експертиза (основно и допълнително), издадените фактури са платени в брой, отразени са в счетоводството на жалбоподателя и същите имат необходимите реквизити. Налице са и последващи доставки със същите по вид стоки.

Съдът въпреки така представеното заключение, намира, че същото не доказва реално осъществени облагаеми доставки.

Видно е че това дружеството доставчик също няма никакви наети лица, поради което не става ясно кой е доставил фактурираните стоки.

Действително доставката на стока, не е като извършването на услуга, където не може без човешкия елемент, но в случая се касае за извънредно големи количества билки, които преди да бъдат продадени следва да бъдат налични при доставчика.

По делото няма никакви доказателства, че самият доставчик е разполагал със стоката по един или друг начин (набрана, произведена или закупена), за да може впоследствие тази стока да се продаде на жалбоподателя. Видно е също така, че такова сериозно количество стока следва да бъде съхранявано някъде, което освен със складове, за които също няма данни, следва да е налице и персонал, които да се грижи за тях, за да не се развали или най-малкото за тяхното опазване.

Съобразно изложеното по-горе, от пътните листове излиза, че единствен шофьор е управителят на дружеството жалбоподател, като същият следва и сам да натовари билките.

Видно е, че се касае за количества които варират от 3000 кг. до 5000 или 6000 кг., като в случая са основателни възраженията на процесуалния представител на ответника, относно отбелязването в свидетелството за регистрация на моторното средство (стр. 270), с което е извършен превоза, че максималната му товароносимост е 3195 кг.

Видно е, че в много товарителници (примерно от 20. 12. 2019г., 22. 12. 2019 г., 28. 12.

2019 г. и мн. Други) са посочени като натоварени 3500 кг., 3600 кг., което е доста над максимално допустимата.

В пътният лист от 15. 10. 2019 г., са посочени два курса от Старо Ж. до Любимец и обратно в рамките на деня, който за шофьора (управителя Б.) е започнал в 05.00 часа и е приключил 20.00 часа, като освен това същият предвид липсата на персонал у доставчика е следвало и да натовари и разтовари 5000 кг шипки. Към този пътен лист има стокова разписка и товарителница № 437 от 15. 10. 2019 г. (последна страница от приложение № 2 от експертизата) за натоварени 5000 кг шипка, а в същото време в приложение № 1 от експертизата е налична товарителница № 438 / 15. 10. 2019 г. за натоварени 4900 кг шипка от Любимец и отново приложен същия пътен лист.

В пътен лист от 17. 10. 2019 г. заедно с товарителница и стокова разписка от същата дата за натоварени 5050 кг шипка е отбелязан само един курс до Любимец и обратно, като едва ли е възможно да са натовари такова количество на автомобила.

В същото време, местата, от които се сочи, че е натоварена стоката са същите като на другия доставчик, само са добавени още няколко места (с. К., [населено място] и П.) без обаче да се сочи точното място на натоварване, въпреки че се твърди, че именно управителя на дружеството жалбоподател да е извършил превоза.

Доколкото обаче липсват данни за наети лица у доставчиците, както и за складови бази, в които да се съхранява продукцията, независимо от издадените фактури, не се доказва извършените доставки

При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва извършването на доставката.

В същото време изрично в РД се сочи, че право на данъчен кредит възниква само по отношение на реално доставяне на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. В конкретния случай издаването на фактури не доказва реалното извършване на доставки на стоки, както правилно е приел ревизиращия екип, поради което съдът намира, че са налице обективни данни за наличие на данъчна измама по смисъла приет в решение от 13. 02. 2014 по дело С-18/13 на СЕС.

Според тълкуването на Директива 2006/112/ЕО, дадено в преюдициалните заключения на СЕС, преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит и по-конкретно дали доставките са реално осъществени и предметът им използван ли е впоследствие в извършваната от задълженото лице облагаема дейност, се извършва от националната юрисдикция, в съответствие с правилата на доказване, установени в националното право, въз основа на глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото /арг. от т.31 и т.32 от решение по дело С-285/11/. Съгласно общото правило на чл. 154, ал.1 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК, данъчнозадълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност, каквито не се представиха в хода на настоящото производство.

В случая независимо от позоваването в жалбата на практика на СЕС, безспорно е установено от органите по приходите, наличието на данъчна измама свързана с процесните доставки. В същото време, липсата на материална и техническа обезпеченост у доставчиците, както и разминаванията в съставените документи сочат

за липсата на реално осъществени доставки. Приетата по делото съдебно – счетоводна експертиза, сочи само за документално оформена доставка и липсата на възможност да се провери и „засече“ счетоводството на доставчика, но експертизата не доказва наличието на реално осъществени сделки, които да представляват облагаеми доставки.

Видно е, че както ревизиращия екип, така и вещото лице не са установили контакт с доставчиците, за да се установи наличието на редовно водено счетоводство и данни за притежаваните активи и вещи, които да послужат за извършването на облагаеми доставки.

В случая се касае за доставка на значително количество родово определени вещи, като по делото няма никакви доказателства, че доставчиците са разполагали със сходна стока, която е съхранявана някъде, за да може да се прехвърли собствеността върху тях.

Наличието на последващи доставки със сходни по вид стоки също не доказва реалността на доставките, тъй както беше посочено по-горе няма проблем жалбоподателят да е изкупувал директно стоката от физически лица, но без издаването на фактура с начислен ДДС по тях.

Предвид изложеното съдът намира жалбата за неоснователна и в тази си част.

Относно начислените лихви в РА, предвид факта че задължението за лихви е акцесорно и след като по изложените по-горе съображения съдът счита за доказано основното задължение, лихвите са начислени законосъобразно и в тази си част РА също е доказан и съответно следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото е своевременно поискано, определено съобразно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и което съобразно отхвърлената част от жалбата се дължи в размер на 5791,05 лв. На жалбоподателят също следва да се присъдят разноски, съобразно уважената част, съобразно представения (стр. 642) списък на разноските за 8815 лв. Съобразно уважената част на жалбата (7999,35 лв.), спрямо претендираната (296 485,53) се дължат разноски на жалбоподателя в размер на 237,83 лв. При наличието на две насрещни вземания следва да се извърши служебно от съда прихващане, поради което на ответника се дължат разноски в размер на 5553,22 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на „Билкова борса“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22220320005252-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1330 / 26. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, **В ЧАСТТА**, в която е начислен ДДС в размер на 7 999,35 лв. за месец ноември 2019 г.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Билкова борса“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220320005252-091-001 / 25. 05. 2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1330 / 26. 08. 2021 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, **В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ**, в която е отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 278 977,10 лв. по

фактури издадени от „Ренбо“ ЕООД и „НВ Ексклузив“ ЕООД и е начислен ДДС по непризнати вътреобщностни доставки в размер на 9 509,08 лв., както и съответните лихви за забава.

ОСЪЖДА „Билкова борса“ ЕООД, [населено място], [улица], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С., юрисконсултско възнаграждение в размер на 5553,22 лева (пет хиляди петстотин петдесет и три лева и двадесет и две стотинки).

ОСЪЖДА „Билкова борса“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати по сметка на Административен съд София-град сумата от 192 (сто деветдесет и два) лева, определен допълнителен депозит за вещо лице, които след постъпването им, да се изплатят на вещото лице, както и 5 (пет) лева за служебното издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: